

РЕШЕНИЕ

№ 62

гр. Пазарджик, 15.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XXVIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на петнадесети януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Мария Ненова

при участието на секретаря Стоянка Миладинова
като разгледа докладваното от Мария Ненова Гражданско дело №
20235220103875 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 542 и следващите от ГПК във връзка с
чл. 38, ал. 4 от ЗГР – установяване на факт с правно значение.

Образувано е по молба на Г. Д. Т., ЕГН ***** от с. Симеоновец,
общ. Септември, обл. Пазарджик, ул. „*****“ за постановяване на решение, с
което да бъде обявена смъртта на дядо му Т. П. Т., роден през 1876 г.,
починал на ***** г. в с. Симеоновец, без да е съставен акт за смърт, и да
бъде задължена Община Септември да състави акт за смърт на лицето.

Ангажира писмени и гласни доказателства.

Заинтересованите страни Община Пазарджик, Д. И. М., М. И. И., П. М.
В., К. П. П. и В. П. В. не вземат становище по молбата.

В съдебно заседание Районна прокуратура – Пазарджик, призована на
основание чл. 544, ал. 1 от ГПК, се представлява от прокурор И., която
намира молбата за основателна и моли да бъде уважена.

Съдът като взе предвид становището на страните и прецени събраните
по делото доказателства намира за установено следното:

Молителят Г. Д. Т. е наследник по закон (син) на Д. Т. П., ЕГН
*****, починал на 11.11.1986 г. в с. Симеоновец.

Родители на Д. Т. П. съгласно съставеното на 18.01.1909 г. свидетелство
за свето кръщение са Т. П. и законната му съпруга Ц..

Съгласно удостоверение от Църковното настоятелство при храм „Свето
Рождество Богородично“ в с. Симеоновец, енорияшът Т. П. Т. е починал на

***** г. на 70-годишна възраст и е погребан от йеромонах Антоний, тогавашен председател на Църковното настоятелство и енорийски свещеник в селото.

Съгласно писмо от Община Септември липсва съставен акт за смърт на Т. П. Т..

Свидетелите Й. Гев С. и Й.а А. И., без родство с молителя, установяват, че са познавали Т. П. Т.. Той бил от тяхното село и свирел на гайда. Починал като възрастен през месец октомври 1946 г. и бил погребан в с. Симеоновец. Тогава те били деца и не присъствали на погребението, но знаели, че бил починал. Той имал един син – Д., който бил роден през 1909 г. или 1910 г., а молителят Г. Д. Т. бил негов син.

При така установените правнорелевантни факти съдът приема следното от правна страна:

Предявен е иск по реда на чл. 542 и следващите от ГПК във връзка с чл. 38, ал. 4 от ЗГР за установяване на факт с правно значение, за настъпване на който не е съставен и не може да бъде съставен документ.

Молбата е процесуално допустима, тъй като за молителя е налице правен интерес от установяване на факта на смъртта на неговия дядо по бащина линия с оглед настъпилото наследствено правоприемство.

В тежест на молителя е да установи при условията на пълно и главно доказване датата и мястото на смъртта на Т. П. Т..

В производството по чл. 542 и следващите от ГПК могат да бъдат установявани факти с правно значение, които по силата на закона се удостоверяват с документ, издаден по надлежния ред (например акт за гражданско състояние), и такъв документ не е бил съставен и не може да бъде съставен или съставеният документ е бил унищожен или изгубен, без да има възможност да бъде възстановен. Смъртта е юридически факт с правно значение, за настъпването на който съгласно чл. 34, ал. 1 от ЗГР е задължително съставянето на официален свидетелстващ документ – акт за гражданско състояние. Съгласно чл. 38, ал. 4 от ЗГР при унищожени регистри на актове за гражданско състояние, липса на съставен акт за раждане или смърт и установяване на вписани неверни данни заинтересуваните лица установяват правата си по съдебен ред.

От съвкупната преценка на събраните по делото писмени доказателства – свидетелство за свето кръщение, и показанията на свидетелите С. и И., които съдът възприема като незаинтересовани, непредубедени, логични, последователни и еднопосочни, се установява безспорно, че Т. П. Т., дядо по бащина линия на молителя Г. Д. Т., роден през 1876 г., е починал на ***** г. в с. Симеоновец, когато е бил 70-годишен. Погребан е в същото село. За смъртта му не е бил съставен акт за смърт и такъв не може да бъде съставен, тъй като е изтекъл срокът по чл. 54, ал. 1 от ЗГР. Следователно искът е основателен и следва да бъде уважен.

Така мотивиран и на основание чл. 38, ал. 4 от ЗГР съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по молба на Г. Д. Т., ЕГН ***** от с. Симеоновец, общ. Септември, обл. Пазарджик, ул. „*****“, че Т. П. Т., роден през 1876 г., е починал на ***** г. в с. Симеоновец, общ. Септември, обл. Пазарджик.

ЗАДЪЛЖАВА длъжностното лице по гражданско състояние при Община Септември да състави акт за смърт на Т. П. Т. и да отбележи това обстоятелство в регистъра на населението.

Решението може да се обжалва пред Окръжен съд – Пазарджик в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

След влизане в сила на решението заверен препис от него да се изпрати на длъжностното лице по гражданско състояние при Община Септември за съставяне на акт за смърт и за отразяване на промяната в гражданското състояние на лицето.

Препис от решението да се връчи на молителя, на заинтересованите страни и на Районна прокуратура – Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____